

איור:
יואל בר לב

מאת:
דניאל גורדון

הקומיקס
החסידי

הפקנאוניסק האחרון

יוזמה הפקה ועריכה:

053.5473772 📞

מייל: editor@1book.co.il

להזמנות: 1book.co.il

כתיבה: דניאל גורדון

ניקוד: רחל סלומיאנסקי

איור: יואל בר לב

עימוד ועיצוב: אקריאייטיב מיזם

© כל הזכויות שמורות

נדפס בישראל תשפ"ד (2024)

ב"ה

קוראים יקרים,

העלילה המרתקת שלפניכם, מבססת על ספורו המפלא של חייל קנטוניסט שהופיעה לראשונה בסדרת המופת 'שיחות לנער' שיצאה לאור לפני עשרות בשנים בעיר ניו יורק ותרגמה לשלל שפות.

מטרת העל של סדרת החוברות, כמו גם של ספור מיוחד זה, היא להשריש ולחזק את האמונה בלב הנער.

מאמצים רבים השקעו באמות הרקע ההיסטורי של העלילה, כדי להעניק לכם הקוראים יצירה אמינה ואותנטית בכל הנתן. עם זאת, הפרטים הפדגוגים של ספור העלילה של הדמויות הראשית לא נועדו לשקוף אמת היסטורית אלא להמחיש את הפארות שעברו על עשרות אלפי הילדים היהודים שנחטפו ללא רחמים וגיסו באכזריות לשמש בחילים קנטוניסטים בצבא הצאר.

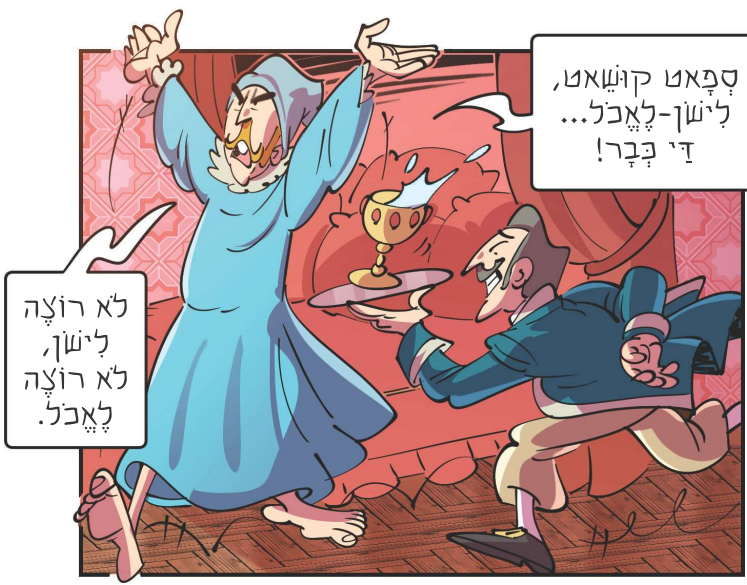
הקומיקס שלפניכם נכתב בידי אמן בידי הסופר החסידי הרב דניאל גורדון ואיר בבשרון יוצא דפן על ידי האמן הבינלאמי יואל בר לב.

קריאה מועילה ומהנה,

הוצאת 'אחד'

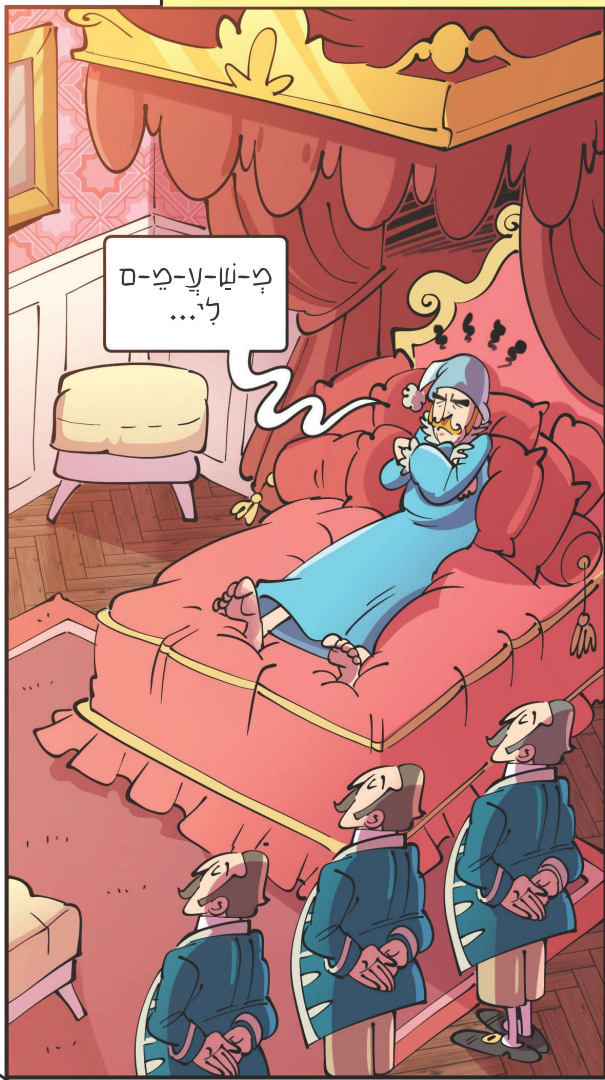

שעת לילה מאחרת, בארמון של
הצאר ניקולאי הראשון, קיסר רוסיה

ספאט קושאט,
לישן-לאכל...
די פבר!

לא רוצה
לישן,
לא רוצה
לאכל.

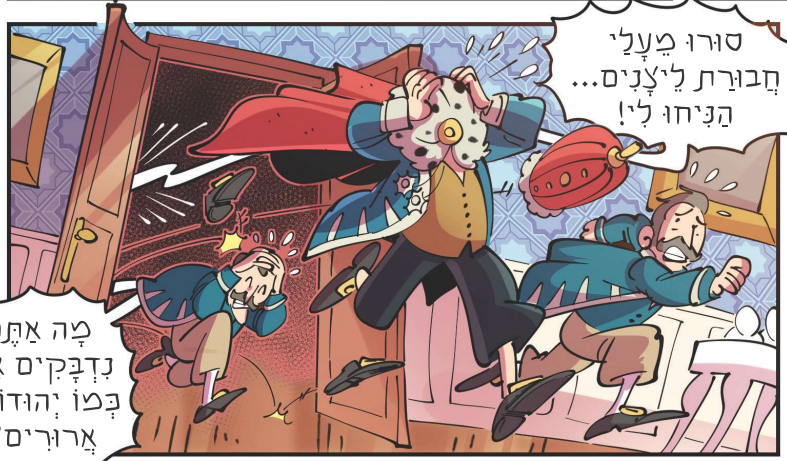

מ-ש-ע-מ-ם
לי...

המחשבות
משגעות
אותי...

תבך
אשתגע...

סורו מעלי
חבורת ליצנים...
הניחו לי!

מה אתם
נדבקים אלי
כמו יהודנים
ארורים!?

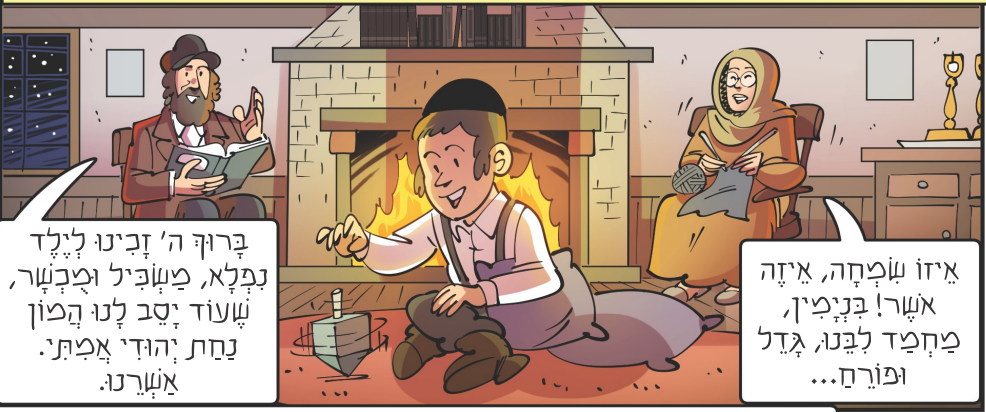
רגע, רגע...

יש לי רעיון
מעלה!
מדהים,
פנומנלי!

עשר שנים לאחר, במרחק מאות קילומטרים בעריה יהודית בתוך 'תחום המושב'*

ברוך ה' זכינו לילד נפלא, משגיל ומבשר, שעוד יסב לנו המון נחת יהודי איתי. אנחנו.

איזו שמחה, איזה אשר! בנימין, מחמד לבנו, גדל ופורח...

"אויפן פריפעטשיק ברענט א פייערל (על הכירה בוערת אש קטנה) און אין שטוב איז הייס, (ובבית חם) און דער רבי לערנט קליינע קינדערלעך (והרבי מלמד ילדים קטנים) דעם אלף־בית (את אותיות האלף־בית)." "זאגט זשוע, קינדערלעך, געדענקט זשוע טייערע, (אכרו נא ילדים, זכרו נא יקירים) וואס איר לערנט דא; (את שמותם לומדים פה) זאגט זשוע נאך א מאל, און טאקע נאך א מאל; (אכרו פעם נוספת, ואכן פעם נוספת) קמץ־אלף: א!"

לערנט, קינדער, מיט גרויס חשק, (למדו, ילדים, ברב חשק) אזוי זאג איך אייך אן; (בן אני לבס אומר) ווער ס'זעט גיבער פון אייך קענען עברי, (המיהיר כבס שידע את האותיות) דער באקומט א פאהן. (ינקבל דגל)

אני לא מאמין למראה עיני! הנורא מכל מתרחש.

מהר... בואו נברח למפתח.

הצילו!

לאאא

לבו מבאן!

עזבו אותנו!

אלקים אדירים. מה זה הרעש הנורא הזה? מה קורה בחוץ?

* תחום המושב - כנויים לשטחים שיחדו עבור יהודי האימפריה הרוסית בין השנים 1791 למהפכה הרוסית 1917. בשטחים אלה התגוררה אכלוסיה יהודית גדולה. שורת צינים ותקנות אסרה על היהודים להגר לתוך רוסיה הישנה והנבילה אותם לשטחי "התחום". בתחום המושב, חי רב היהודים בכפרים ובעירות בתנאים קשים ובציפיות מרבה, והתפרנסו בעיקר ממסחר ורוכלות.

בינתים בבית משפחת גולדרייך

שינדל, הרגעי מיד. את לא חושבת בהגיון. את שוכחת שאפולא הייתי משחד את החאפרים בהגון, בגנו היקר מבל היה מובל בעת אל הלא-נודע. הייתי חייב להציל אותו, את הגן שלנו!!

איך יכלת? איך אתה מסגל לחיות בידיעה שובגללך צבא השמיד חוטרף את בנימין, ילד יהודי בן תשע? רבנו שול עולם, הוא רק בן ת-ש-ע. יש לו אפא ואבא?!

הכל בגלל שנאת ישראל החולנית שול הצאר האנטישמי...

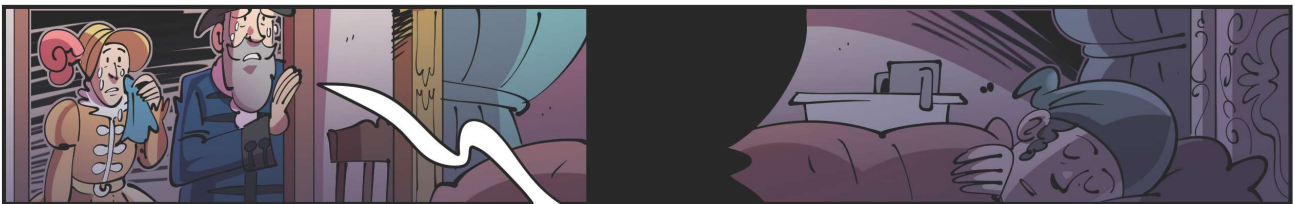
יודע אני. לעולם לא יסלחו לי, ולעולם לא אסלח לעצמי, אבל חיי בני יקרים לי יותר מתחיו שול העני הפרוד... מי יודע מה יצא מבנימין הקטן. בגנו, לעצמתו, נועד לגדולות. הוא ינהיג, בבא העת, את קהלתנו.

אלו דברים נוראים, לעולם לא אקבל אותם.

היה זה לפני שנים בודדות בשנת תקפ"ז. הצאר האכזרי, ניקולאי הראשון, שפעלה לפני פחות משנתיים לבס השלטון, החליט לגייס לצבאו אלפי נערים יהודים ושם, רחמנא לצלן, להטביל אותם לנצרות בעל ברקס. הוא גזר על הנערים היהודים, מגיל שתים עשרה ומעלה, לשרת בצבא לפחות עשרים וחמש שנה, בתנאים אימים ובנתק מחלט משפחותיהם. כל זאת, בתקוה ערצית שיישפחו מעצמם ויורשתם, מהיהדות המישנת, וכה, בסופו של דבר, האמונה היהודית תפחד.

את הפשימה הנוראית לגייס את הנערים, הוא הטיל על ראשי הקהלות. בלית בררה, אחרי שאף הורה יהודי לא הסכים שבניו יגיסו, ראשי הקהל נאלצו להעסיק 'חאפרים' - אנשים מפקפקים - שייחטפו את הנערים מבתיהם באישון לילה וימלאו את המבסה שנקבעה בחוק.

בכל בחי, רציתי להאמין שהם לא יגיעו לכאן, לעירה הקטנה שלנו. התפללתי מעמק לבי שהגזרה תתבטל, אבל הקב"ה גזר אחרת. מה שמתרחש בעת לנגד עינינו הוא פשוט סיוט, חלום בלחות, ואנו לגמרי חסרי אונים!

חזרה למרתף הבית

איר וועט, קינדער, עלטער ווערן, (אתם, ילדים, בשותפתגרו) וועט איר אליין פארשטיין, (פבר תבינו לבד)

לא!!!

תן לנו את הילד.

וויפל אין די אותיות ליגן טרערן, גבפה דמעות טמונות באותיות, און וויפל געוויין... (וגבפה גביות)

בוקס

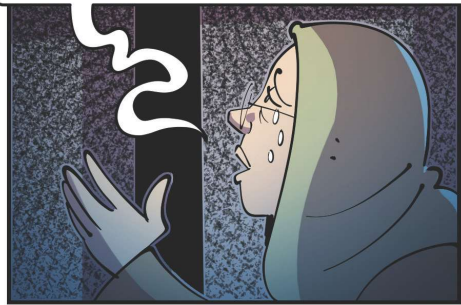

זוז מדרכי די פבר, תפסיק! אתה לא מבין שאין לנו בררה.

הבל שסתם תקטף מכות.

לאאא! בחיים לא!

אז איר וועט, קינדער, דעם גלות שלעפן, (בשאתם ילדים, מפשיאת על הגלות) אויסגעמוטשעט זיין, (תהיו מתנשים) זאלט איר פון די אותיות בוח שעפן, (שאבו בוח פהאותיות) קוקט אין זיי אריין... (והביטו לתוךן)

הפרדי מנגה, מי יזע, יתבן ולעולם לא תראי אותו שוב.

למחרת, לפנות בקר

ילדים, לא היתה לנו בררה. סליחה. נתפלל עליכם...

הגענו ליעד. רדו במהירות... אין זמן!

שטיות, הבלים! אל תשקר.

השם שלך הוא הרשל... הרשל ג-ו-ל-ד-ר-י-י-ד!

זאטוט מחזף, מה שמך?

בנימין... בנימין... ארביץ...

מעתה ואילך, קוראים לך איאן... איאן!!!

הבנת?!?!?

לא נתן להם! לרשעים הללו. הם חטפו אותנו מהבית, מאמא ואבא.

תקלט את זה כבר! זידובסקי מלבדך...

לא משקה ולא מישקה... איגור!

שהם יקראו לנו באיזה שם שהם רוצים. אבל אנחנו, נמשיך להשתמש בשמות האמתיים שלנו היהודיים!